

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121205391
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:1121205391.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkyň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Y. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. E., I. XX, proti žalovanému: CD Consulting s.r.o., so sídlom Brno, Příkop 843/4, Zábřovice, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. WERNER & Co. s.r.o., so sídlom Bratislava, Žltá 2/F, IČO: 36 869 643, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. 12. 2021 č. k. 10C/100/2021-82 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovanému ukladá, aby žalobcu v súvislosti s pohľadávkami vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval a vo zvyšku návrh z a m i e t a .

II. Poučuje žalovaného, že môže podať proti žalobcovi žalobu vo veci samej o povinnosť strieť kontaktovanie, v prípade vyhovenia ktorej by súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zrušil.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť, aby žalobcu žiadnou formou, najmä písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami vôbec nekontaktoval z dôvodu ohrozenia jeho duševnej integrity a výrazného zhoršenia psychického zdravotného stavu. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Zároveň poučil žalovaného, že môže podať žalobu vo veci samej, ktorej právnym následkom v prípade jeho úspechu v konaní bude skutočnosť, že súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovie, pričom stranami konania budú žalobca CD Consulting s.r.o., IČO: 26429705, Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika a žalovaný Y. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XX, I. E. s tým, že konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť žiadnou formou, teda písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami ho vôbec nekontaktovať z dôvodu ohrozenia jeho duševnej integrity a výrazného zhoršenia psychického zdravotného stavu. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný mu dlhodobo, aj niekoľko rokov, sústavne volá na mobilný telefón z niekoľkých rôznych čísiel, ktoré keď si zablokoval, prišli mu SMS správy a emailové správy o odpustení polovice dlhu a výhodných splátkach, čo ho obťažovalo, psychicky naňho pôsobilo veľmi zle, mal z toho depresie a správanie žalovaného zhoršilo jeho psychický stav natoľko, že bol odkázaný na lekársku starostlivosť a bez liekov

nebol schopný bežného života. Správanie žalovaného je zarážajúce, pretože jeho návrh na vydanie platobného rozkazu bol právoplatným rozsudkom OS NR sp. zn. 4C/108/2014 zamietnutý. Medzičasom bol aj oddlžený, a preto jeho záväzky voči žalovanému sa stali aj z tohto dôvodu nevymáhateľnými, v dôsledku čoho bol kontakt zo strany žalovaného nielen obťažujúci a stresujúci, ale aj bezpredmetný, avšak žalovaný sa vyjadril, že neakceptuje rozhodnutie o oddlžení a žiada úhradu celého záväzku.

3. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. g), § 326 ods. 1 a 2 a § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 2, § 332 ods. 1, § 337 ods. 2 a 3, § 354 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že žalobca osvedčil splnenie všetkých podmienok pre zabezpečenie požadovanej bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu spočívajúcej v zákaze komunikácie žalovaného so žalobcom za účelom ochrany jeho ohrozenej psychickej integrity. Vychádzajúc z listinných dôkazov, konštatoval, že žalovaný sa voči žalobcovi v konaní vedenom pred Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 4C/108/2014 neúspešne domáhal zaplataenia peňažnej pohľadávky v sume 488,83 eura s príslušenstvom, ktorej právnym titulom mala byť zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX a na jej základe vystavená zabezpečovacia blankozmenka rubopisom prevedená na žalovaného (v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4C/108/2014 v postavení žalobcu). Zmenku, ako aj samotnú úverovú zmluvu uzatvorenú medzi spoločnosťou POHOTOVOŠŤ, s.r.o. ako veriteľom a Y. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XX, I. E. ako dlžníkom, súd vzhľadom na spotrebiteľskú právnu ochranu vyhodnotil ako neplatné právne úkony a žalobu zamietol. Rozsudok v zamietajúcej časti nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. 05. 2017, sp. zn. 8Co/633/2016. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia tiež vyplynulo, že pôvodný veriteľ POHOTOVOŠŤ, s.r.o., si nárok neúspešne uplatnil aj v exekučnom konaní na zákale rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp. zn. SR 06856/11, keď Okresný súd Nové Zámky v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9Er/1106/2012 zamietol žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a exekučné konanie právoplatne zastavil dôvodiac rozporom konania oprávneného s platnými právnymi predpismi. Aj napriek neúspechu v súdnom vymáhaní peňažnej pohľadávky a existencii právoplatného a pre strany sporu záväzného súdneho rozhodnutia žalovaný opakovane kontaktoval žalobcu telefonicky a prostredníctvom mailovej komunikácie (posledná mailová komunikácia bola zo dňa 15. 07. 2021 a 19. 07. 2021, t. j. štyri roky po právoplatnosti zamietavého súdneho rozhodnutia), s „výnimočnou ponukou odpustenia 50 % jeho záväzku“ a výzvami na bezodkladnú úhradu záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX s poučením, že v prípade neuhradenia zostatku záväzku podnikne všetky dostupné právne kroky k jeho uspokojeniu, čím sa pohľadávka navýši o náklady na jej vymáhanie. Tiež mal za preukázané, že uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 11. 09. 2018, sp. zn. 31OdK/327/2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 181/2018 dňa 19. 09. 2018, bol žalobca zbavený všetkých dlhov uspokojiteľných iba v konkurze, čo žalovaný s ohľadom na pretrvávajúcu komunikáciu nerešpektuje. Stotožnil sa so žalobcom, že sústavné žiadosti veriteľa o úhradu dlhu sú, bez ohľadu na jeho nevymáhateľnosť, objektívne spôsobilé ohroziť psychický komfort a integritu dlžníka ako chránenú osobnostnú sféru každej fyzickej osoby, pôsobila nátlakovo a obťažujúco a nepredstavujú primeraný a efektívny prostriedok na dosiahnutie uspokojenia pohľadávky, ktorej existencia nie je podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. 04. 2016, sp. zn. 4C/108/2014 daná. Takéto konanie zo strany žalovaného označil ako nátlakové a nerešpektujúce právoplatné a pre neho záväzné súdne rozhodnutie v snahe prinútiť žalobcu k finančnému plneniu. Mal za to, že opakované a dlhodobé konanie žalovaného a hrozba jeho pokračovania je bez okamžitého zásahu spôsobilá ohroziť psychické zdravie a integritu žalobcu. Navyiac žalobca vyzývaním na úhradu pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX opomína aj zákonné účinky vyhláseného konkurzu, ktorým bol žalobca ešte v roku 2018 zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze. Zvýraznil tiež, že uvedené konanie je právom reprobované, keď zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa konanie spočívajúce vo vytrvalých a nechcených žiadostiach uskutočňovaných telefonicky, faxom, elektronickou poštou, či inými diaľkovými médiami, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom na účely vymáhania zmluvného záväzku, klasifikuje ako agresívnu obchodnú praktiku, ktorá je podľa § 7 ods. 1, 4 zák. č. 250/2007 Z. z. zakázaná, a to aj po vykonaní obchodnej transakcie a je v rozpore s cieľmi smernice č. 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách dodávateľa voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu. Dodal, že na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že z predloženej mailovej komunikácie vyplýva, že žalovaný má voči žalobcovi aj pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXX, vo vzťahu ku ktorej nebola osvedčená jej nevymáhateľnosť, nakoľko aj pokiaľ by pohľadávka z tejto inej zmluvy nebola dotknutá oddlžením, nariadené neodkladné opatrenie nebráni žalovanému uplatniť nárok súdnou cestou, príp. ho exekučne vymáhať namiesto opakovaných a obťažujúcich výziev na úhradu, ktoré prekračujú mieru únosnosti a primeranosti nemožno považovať za legitímne. V neprospech

žalobcu nevyhodnotil neosvedčenie tvrdenia o potrebe lekárskej starostlivosti v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného poukazujúc na § 325 ods. 2 písm. g) CSP a na jeho účel a preventívne účinky, keď dostatočnou je samotná hrozba ujmy na psychickej integrite ohrozenej fyzickej osoby, pričom jej existenciu vyhodnotil ako osvedčenú v dôsledku dlhodobého a obťažujúceho vymáhania pohľadávky, o ktorej súd právoplatne a záväzne rozhodol, že žalovanému nesvedčí. Prezentoval názor, že nariadené neodkladné opatrenie bolo efektívnym nástrojom na zabezpečenie ochrany práv navrhovateľa pred reálnou hrozbou v pokračovaní obťažujúceho konania žalovaného a zodpovedá aj požiadavkám proporcionality, keď žalovanému nemôže byť uloženým zákazom kontaktovania žalobcu v súvislosti s vymáhaním neexistujúcej peňažnej pohľadávky z presne označenej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, spôsobená väčšia ujma, ako tá, ktorá hrozí na psychickej integrite žalobcu a ktorej ochranu môže dosiahnuť práve ingerenciou súdu prostredníctvom neodkladného opatrenia spôsobilého zabezpečiť trvalú ochranu pomerov medzi stranami vo vzťahu k uplatnenému zdržovaciemu nároku. Dodal, že vzhľadom na nepeňažný charakter uplatneného nároku je už z povahy veci vylúčená možnosť zabezpečenia ochrany zabezpečovacím opatrením, ako ďalšia z podmienok úspešnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Aj z dôvodov efektívnej ochrany žalobcu preto nariadil neodkladné opatrenie, a to bez časového obmedzenia s tým, že ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, súd v súlade s 334 CSP na návrh žalobcu alebo žalovaného neodkladné opatrenie zruší. Nakoľko ide o neodkladné opatrenie meritórneho charakteru, t. j. spôsobilé trvale upraviť pomery medzi sporovými stranami, neukladal žalobcovi povinnosť na podanie žaloby a o tejto možnosti vo výroku len poučil žalovaného. O nároku na náhradu trov konania, rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žiadne trovy mu v konaní nevznikli.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a zastavenia konania, alternatívne jeho zmeny a zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázal na to, že žalobca je fyzickou osobou, spotrebiteľom s bydliskom a miestom trvalého pobytu v Nových Zámkoch a žalovaným je právnická osoba so sídlom v Českej republike. Vytkol, že napriek tomu, že ide o vec s cudzím prvkom, súd prvej inštancie sa otázkou svojej právomoci v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal, čím zaťažil konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Namietal nedostatok právomoci súdu s ohľadom na to, že nemá všeobecný súd v Slovenskej republike, nakoľko má sídlo v Českej republike a nemá na území Slovenskej republiky zriadenú organizačnú zložku, preto nemožno aplikovať § 15 CSP a ust. § 19 CSP, ktoré zakladá miestnu príslušnosť súdu popri všeobecnom súde žalovaného. Pokiaľ všeobecný súd žalovaného neexistuje, nemožno ustanovenie § 19 CSP aplikovať vôbec. Tvrdil, že právomoc súdu nie je možné vyvodiť ani z nariadenia Brusel 1. V tejto súvislosti odkázal na čl. 17 ods. 1 nariadenia, podľa ktorého vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu. Týmto oddielom je oddiel 4 s názvom Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv, do ktorého patria články 17 až 19, a teda aj čl. 18 ods. 1, podľa ktorého spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Ak teda nie sú splnené podmienky podľa čl. 17 od 1 nariadenia, nemožno potom aplikovať ani jeho čl. 18 ods. 1. Poukázal na odbornú literatúru, podľa ktorej sa určenie právomoci v spotrebiteľských veciach v zmysle čl. 17 ods. 1 písm. b) nariadenia týka iba pôžičky alebo úveru poskytnutého za účelom kúpy hnutelných vecí, a teda sem možno podradiť len také zmluvy o pôžičke alebo úvere, ktoré sú účelovo viazané a nie, ktoré sú poskytnuté bezúčelovo. Zmluvy o úvere, ktoré uzavrel žalobca, sa netýkajú účelovo viazaného úveru a v prípade minimálne jednej zo zmlúv ide o uplatnenie nároku zo zmenky. Vytkol, že súd prvej inštancie z hľadiska založenia svojej právomoci neanalyzoval ust. čl. 17 ods. 1 písm. c) nariadenia Brusel 1 a otázkou svojej právomoci sa nezaoberal vôbec. Namietal tiež nedoručenie mu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh, s odkazom na ust. § 331 ods. 1 CSP, tvrdiac, že súd prvej inštancie mu doručil dňa 06. 01. 2022 len uznesenie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho prílohy mu nedoručil vôbec, čím mu sťažil obranu v odvolacom konaní, čím mu bolo znemožnené uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nezákonnosť uznesenia vzhľadom i v nesplnení si poučovacej povinnosti súdu podľa § 337 ods. 1, 2 CSP, keď síce ho všeobecne poučil o práve podať žalobu, ale samotnú žalobu nijako nešpecifikoval, čo bol povinný urobiť, teda uviesť strany a predmet konania vo veci samej. Mal za to, že ak súd súčasne s nariadením neodkladného opatrenia vo výrokovej časti strane sporu kvalifikované poučenie neposkytol, dochádza k porušeniu rovnosti sporových strán a k zmareniu procesných oprávnení tejto strany sporu, a to zmareniu

jej možnosti podať žalobu vo veci samej (vymedzenej súdom v zmysle § 337 ods. 2 CSP) a domáhať sa tak prípadnej procesnej ochrany, v dôsledku čoho ani nemohli nastať prípadné právne následky spojené s podaním takejto žaloby a s prípadným vyhovením tejto žalobe (§ 337 ods. 3 CSP). Ďalej dôvodil, že súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie len na základe skutočností tvrdených žalobcom, a nie na základe osvedčenia nároku, ktorému má byť poskytnutá neodkladná ochrana. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie mu ukladá nekontaktovať žalobcu akoukoľvek formou, z akéhokoľvek právneho dôvodu, z dôvodu neohrozenia jeho duševnej integrity a výrazného zhoršenia psychického stavu. Konštatoval, že žalobca priložil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len akýsi jeho rukou napísaný zoznam telefonických kontaktov, pričom ide iba o tvrdenie žalobcu, a nie aj o osvedčenie kontaktovania touto formou, z ktorého navyše nie je zrejmé, že išlo o telefónne čísla jemu patriace, ani čas, kedy malo k tomu dôjsť s výnimkou týkajúcou sa mesiaca apríl 2020, t. j. viac ako 1,5 roka pred nariadením neodkladného opatrenia. Mal za to, že aj keby išlo o pravdivý údaj, absentuje podmienka naliehavosti z hľadiska oprávnenosti nariadenia neodkladného opatrenia, čo platí i v prípade údajného SMS kontaktovania, kedy samotný žalobca udal, že posledná SMS správa mala byť datovaná dňa 03. 04. 2020, t. j. cca 21 mesiacov pred vydaním uznesenia. V súvislosti s údajným e-mailovým kontaktovaním, žalobca priložil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia iba tri e-mailové správy, ktoré delilo od nariadenia neodkladného opatrenia cca polroka, avšak kontaktovanie žalobcu v tejto dobe poprel. Tvrdil, že žalobca neosvedčil, že by ho bezprostredne pred nariadením neodkladného opatrenia kontaktoval a iné spôsoby kontaktovania žalobcu neosvedčil a ani netvrdil. Uviedol, že neodkladné opatrenie mu zakazuje kontaktovať žalobcu z akéhokoľvek právneho dôvodu, t. j. nie iba z dvoch konkrétnych zmlúv o úvere, čo môže viesť do takých absurdných dôsledkov, že ak aj v budúcnosti nadobudne pohľadávku voči žalobcovi z akéhokoľvek iného právneho dôvodu, nebude môcť ani v takomto prípade kontaktovať žalobcu. Zvýraznil tiež, že žalobca negatívny zdravotný stav len tvrdil, avšak neosvedčil. Mal za to, že aj keď súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že z hľadiska nariadenia neodkladného opatrenia postačuje hrozba ujmy, v priamom rozpore s tým vo výroku neodkladného opatrenia okrem dôvodu ohrozenia duševnej integrity žalobcu uvádza existenciu výrazného zhoršenia psychického zdravotného stavu žalobcu, čo nemá oporu v žiadnom z dôkazov. Označil za zarážajúce, že touto jeho argumentáciou sa súd prvej inštancie nezaoberal napriek tomu, že tvorila časť už jeho skoršieho odvolania, čo svedčí o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Zosumarizoval, že žalobca neosvedčil existenciu nároku, ktorému mala byť poskytnutá neodkladná ochrana, ako aj naliehavosť a potrebu úpravy vzťahov medzi stranami sporu, pričom došlo k excesu z primeranosti povinnosti uloženej neodkladným opatrením.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné len čiastočne.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

11. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

14. Podľa § 337 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

15. Podľa § 337 ods. 2 CSP, súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

16. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, ako to konštatoval i súd prvej inštancie v podanom obširnom teoreticko-právnom výklade inštitútu neodkladného opatrenia, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Navyše pojem „potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu“ je treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia na jeho navrhovateľovi, pričom splnenie tejto povinnosti predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť chránený neodkladným opatrením, taktiež dôkazy na osvedčenie primeranosti a nevyhnutnosti tohto opatrenia. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g/ CSP sú splnené už v prípade, ak je osvedčené, že konaním subjektu, ktorému sa má obmedzenie uložiť, môže byť (potencionálne) ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej fyzickej osoby (navrhovateľa). V týchto prípadoch je účelom neodkladného opatrenia poskytnúť dotknutej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozená jej telesná alebo duševná integrita.

17. Na neodkladné opatrenia pred začatím konania dopadá právna úprava podľa § 336 a 337 CSP, ktorá umožňuje súdu pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Rovnako tak v prípade, že nariadené neodkladné opatrenie procesne konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, povinnosť podať žalobu navrhovateľovi neuložiť. V takomto prípade postupuje súd podľa § 337 CSP a poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených bez určenia lehoty na podanie žaloby.

18. V danej veci ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania v zmysle § 325 ods. 2 písm. g) CSP, podaný na Okresnom súde Bratislava I, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému žiadanou formou, teda písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami ho vôbec nekontaktovať, čo odôvodnil tým, že žalovaný ho dlhodobo kontaktuje telefonicky, SMS správami a emailami v súvislosti so zmluvami o úvere č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX a ponukou na odpustenie polovice dlhu a výhodné splátky napriek tomu, že pohľadávky žalovaného z tohto titulu sa stali nevymáhateľnými, ktoré konanie žalovaného zhoršilo jeho psychický stav natoľko, že bol odkázaný na lekársku starostlivosť.

19. V tomto prípade sa jedná už o v poradí druhé rozhodnutie prvoinštančného súdu po tom, čo uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05. 08. 2021 č. k. 23C/42/2021-26, ktorým bolo návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené, Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29. 10. 2021 č. k. 16Co/71/2021-70 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí konštatoval, že návrh smeruje proti žalovanému ako zahraničnej právnickej osobe z cudzieho členského štátu Európskej únie a žalobca sa domáha súdnej ochrany proti konaniu žalovaného, ktoré má základ v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX, a teda vec (spor) má skutkový a právny základ súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, v ktorej žalobca vystupuje ako spotrebiteľ (dlžník) a žalovaný ako dodávateľ (veriteľ). Vyslovil právny názor, že v prejednávanej veci je daná právomoc súdu podľa § 3 CSP v zmysle čl. 17 a 18 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len Nariadenie) s ohľadom na skutočnosť, že žalobca ako spotrebiteľ má bydlisko na území Slovenskej republiky. K zrušeniu ním preskúmaného uznesenia pristúpil po zistení, že žalovaným v odvolacom konaní uplatnená námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava I je dôvodná, keď miestne príslušným súdom je OS NZ, ktorému vec bola následne i postúpená a ktorý o návrhu žalobcu rozhodol uznesením, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania. Otázka právomoci súdu tak bola už vyriešená spôsobom, ktorý si osvojil i odvolací súd. V tejto súvislosti len dodáva, že nespochybňuje tvrdenie žalovaného, že Nariadenie upravuje právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv v oddieli 4, pričom ide o zmluvy uzatvorené so spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania. Zároveň však nie sú dotknuté ust. čl. 6 a 7 bod 5 v prípade zmlúv taxatívne uvedených v čl. 17 bod 1 písm. a) - c) Nariadenia. Znamená to, že práve pokiaľ ide o takéto zmluvy, právomoc sa uplatní podľa čl. 6, kedy ak žalovaný nemá bydlisko na území členského štátu, právomoc súdov každého členského štátu sa určí podľa právneho poriadku tohto členského štátu, ak nie je inak ustanovené v čl. 18 ods. 1, 21 ods. 2, 24 a 25; a tiež sa uplatní osobitná právomoc podľa čl. 7 bod 5, kedy osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte v sporoch týkajúcich sa činnosti organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky na súdoch podľa bydliska organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky. Ako tvrdí i samotný žalovaný, o žiadny z prípadov uvedených pod písm. a) - c) čl. 17 bod 1 v danej veci nejde, preto právomoc súdu je daná čl. 18 bod 1.

20. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec vo svetle zhora citovanej zákonnej úpravy, ako i teoreticko-právnych východísk a v nadväznosti na prvoinštančným súdom zistený skutkový stav, ktorý je rozhodujúci i pre odvolací súd, dospel k záveru, že v tomto konaní bolo preukázané splnenie všetkých procesných a materiálnych podmienok pre poskytnutie ochrany žalobcovi nariadením požadovaného neodkladného opatrenia. V zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že žalobca v konaní preukázal existenciu vzťahov medzi účastníkmi konania a osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorý má byť neodkladným opatrením chránený, rovnako ako i potrebu úpravy pomerov strán. Niet totiž pochyb, že ich vzájomné vzťahy boli založené úverovými zmluvami č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX, na základe ktorých boli žalobcovi ako spotrebiteľovi poskytnuté úvery veriteľom, ktorý pohľadávky z nich postúpil žalovanému. Žalovaný napriek tomu, že rozsudkom OS NZ zo dňa 25. 04. 2016 č. k. 4C/108/2014-34 v spojení s rozsudkom KS NR zo dňa 25. 05. 2017 č. k. 8Co/633/2016-72, bola žaloba, ktorou si žalovaný v procesnom postavení žalobcu voči žalobcovi, v procesnom postavení žalovaného, uplatňoval pohľadávku z titulu nesplateného úveru č. 405700307 právoplatne zamietnutá (31. 07. 2017), naďalej kontaktoval žalobcu rôznymi formami (telefonicky, SMS - správy, e-mail) požadujúc úhradu pohľadávky s tým, že v prípade, ak zostatok záväzku neuhradí, využije všetky právne kroky na uspokojenie svojich nárokov, čím sa mu môže záväzok navýšiť o ďalšie náklady, a to preukázateľne naposledy dňa 19. 07. 2021. Obdobne tak učinil v rovnaký deň i vo vzťahu k pohľadávke z úveru č. 405700253. V tejto súvislosti je významné, že uznesením OS NR zo dňa 11. 09. 2018 sp. zn. 31Odk/327/2018, zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 181/2018 dňa 19. 09. 2018, bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz a žalobca bol oddĺžený a zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom uspokojené v konkurze nebudú. Za danej situácie, keď žalovaný ešte aj po uplynutí niekoľkých rokov (3 - 4 roky) od získania vedomosti o uvedených skutočnostiach rôznymi formami komunikácie vyžaduje od žalobcu úhradu dlhu, bezosporu jeho konanie je nielen neprípustne obťažujúce, ale i spôsobilé ohroziť psychickú stabilitu a duševnú integritu každej fyzickej osoby v postavení žalobcu. Zvlášť, ak ide o osobu, ktorá už psychickým ochorením trpí, ako je to i v prípade žalobcu, čo dokladoval i lekárskou správou. Ak teda žalobca žiadal, aby žalovanému bolo neodkladným opatrením uložené, aby ho nekontaktoval žiadnou ním uvedenou formou, sledoval tým efektívnu úpravu pomerov strán konania, pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie

prijatý záver o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia dostatočne podrobne a zrozumiteľne vysvetlil a dal odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany žalobcu, a nakoľko tieto si osvojil, duplicitne ich opakovať nebude. Nemožno sa tak stotožniť s námietkou žalovaného, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán, keď ním predložené listinné dôkazy, pretože ide o konanie zrýchlené, aj podľa názoru odvolacieho súdu naplňajú hypotézu uvedenú v § 325 ods. 2 písm. g/ CSP, teda, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi svojím konaním môže ohroziť jeho duševnú integritu.

21. Na rozdiel od súdu prvej inštancie však odvolací súd dospel záveru, že návrh žalobcu je dôvodný len vo vzťahu k pohľadávkam vyplývajúcim z úverových zmlúv č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX, ku ktorým žalobca komunikáciu žalovaného osvedčil. Navyše je potrebné prisvedčiť tvrdeniam žalovaného, že uloženie mu absolútnej povinnosti voči žalobcovi žiadnou formou ho vôbec nekontaktovať v budúcnosti, by malo za následok v prípade nadobudnutia akejkoľvek pohľadávky žalovaného voči žalobcovi bez ohľadu na jej právny dôvod, odopretie oprávnené prináležiacim veriteľom. Návrh žalobcu bol tak dôvodný len čiastočne, pokiaľ ide o zabránenie kontaktov žalovaného v súvislosti s pohľadávkami z označených úverových zmlúv, a vo zvyšku ho bolo potrebné ako nedôvodný zamietnuť.

22. Reagujúc na námietku žalovaného uvádzanú v jeho odvolaní, že súd prvej inštancie zaťažil konanie nesprávnym procesným postupom, spočívajúcim v nedoručení mu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh, čím mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd túto nevzhliadol za dôvodnú. Podľa doručky na č.l. 33 spisu totiž žalovanému v zásielke zverenej na poštovú prepravu bol Okresným súdom Bratislava I. spolu s uznesením doručovaný i návrh s prílohami, a túto žalovaný prevzal dňa 13. 08. 2021, čím bol zachovaný postup podľa § 331 ods. 1 CSP.

23. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že s ohľadom na skutkové a právne okolnosti prípadu ide o neodkladné opatrenie konzumujúce vec samu, kedy nie je potrebné začínať akékoľvek konanie vo veci samej, pretože neodkladné opatrenie poskytuje žalobcovi vyžadovanú súdnu ochranu a trvalo sa ním upravujú pomery medzi stranami. Nebol tak dôvod na aplikáciu § 336 ods. 1 CSP a uloženie povinnosti žalobcovi podať v určenej lehote žalobu vo veci samej. Postupujúc v intenciách § 337 CSP odvolací súd preto poskytol žalovanému osobitným výrokom poučenie, že môže proti žalobcovi podať samostatnú žalobu vo veci samej, ktorou sa môže domáhať uloženia povinnosti žalobcovi trpieť kontaktovanie žalovaným, pričom následkom úspešnej žaloby by bolo zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj reštitučných, reparačných, kompenzačných alebo satisfakčných nárokov, ktoré bezprostredne súvisia s právnymi účinkami nariadeného neodkladného opatrenia a jeho prípadným výkonom, ako to vyplýva zo znenia druhej vety § 337 ods. 3 CSP. Tým bola naplnená obligatórna poučovacia povinnosť súdu zakotvená v § 337 ods. 1, 2 CSP.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP spôsobom uvedeným v enunciiate tohto rozhodnutie, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a s ohľadom na čiastočný úspech strán vo veci vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).